

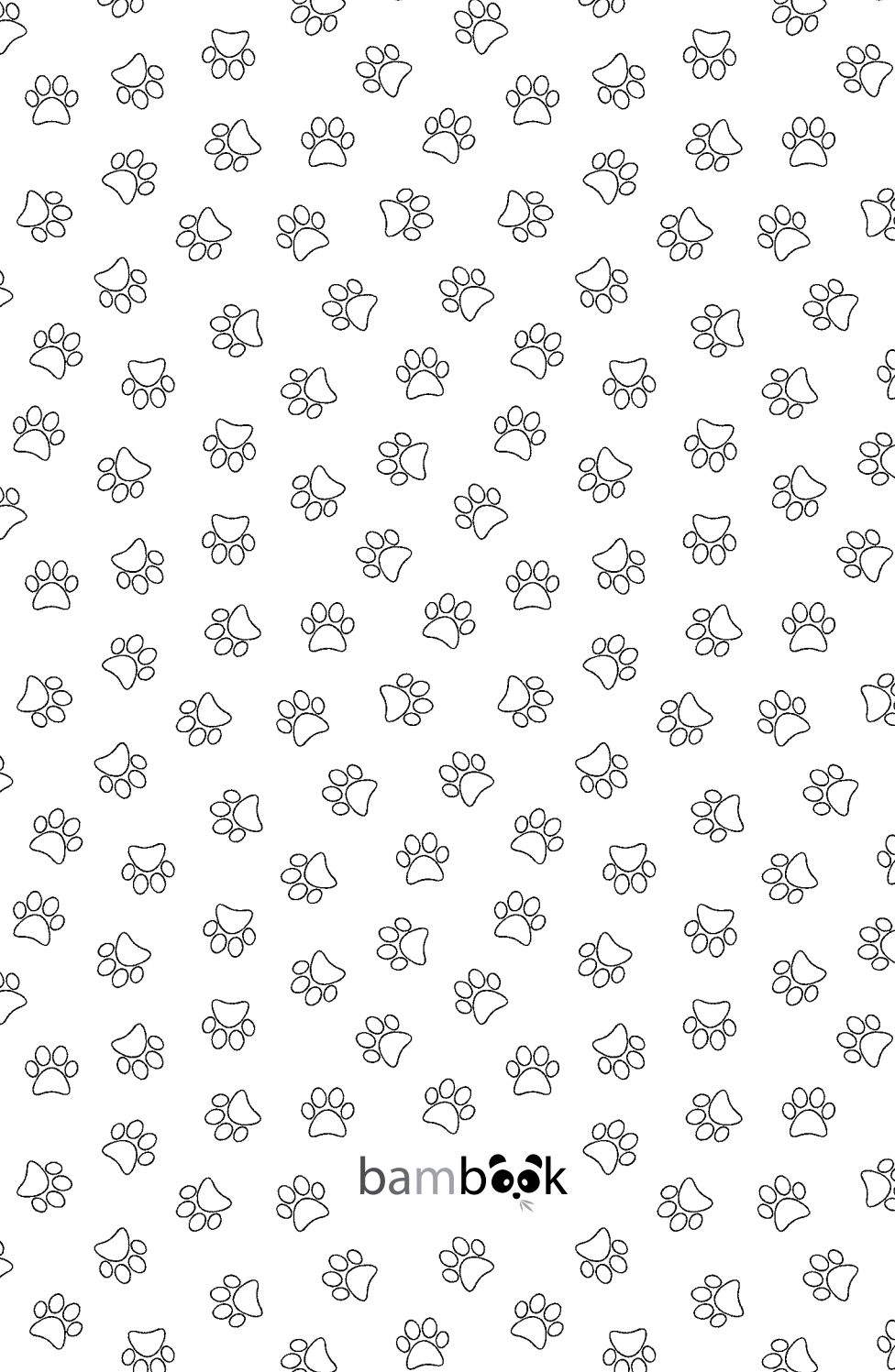
Zázračné koťátko

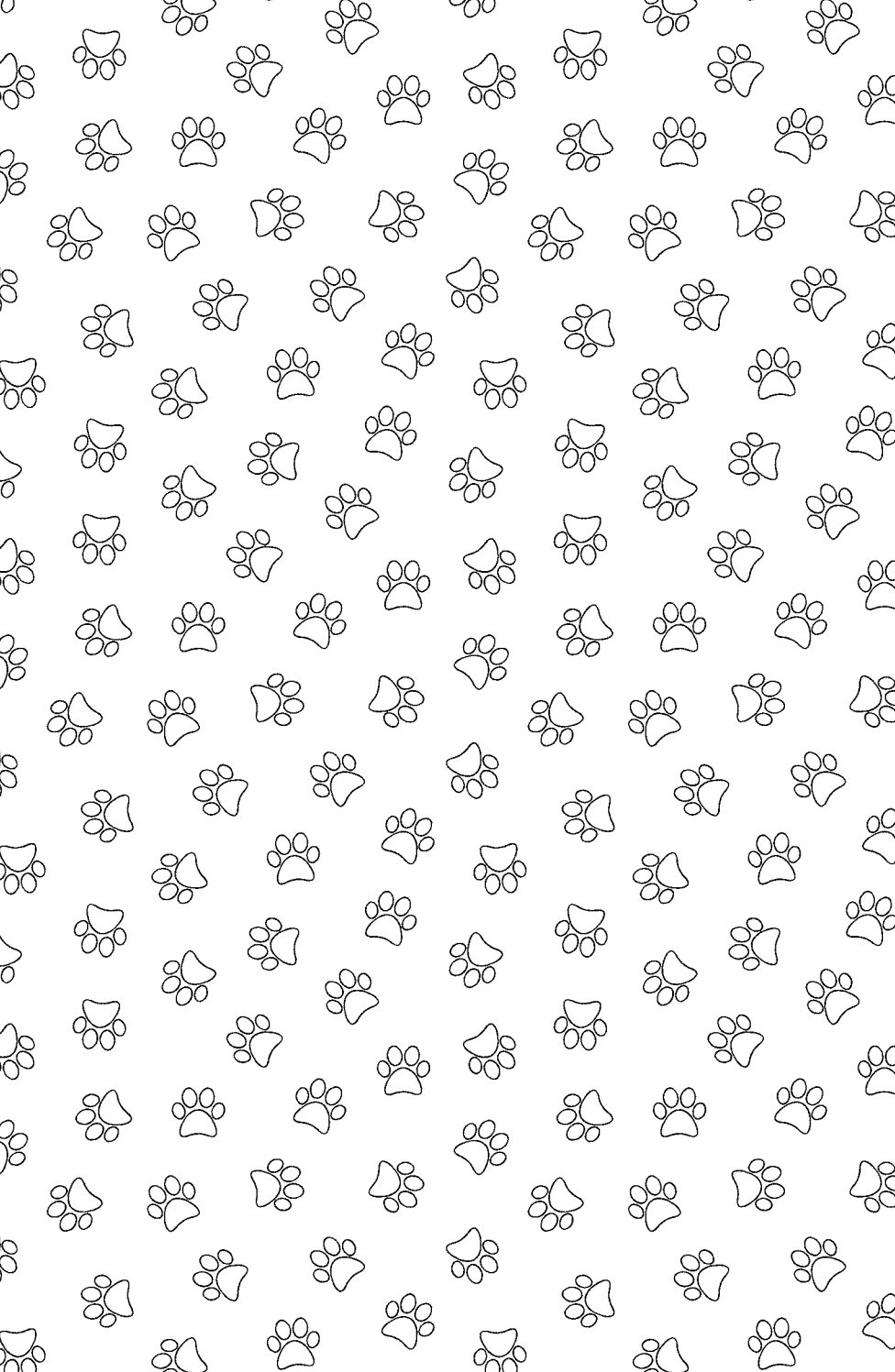
ŠKOLA KOUZEL

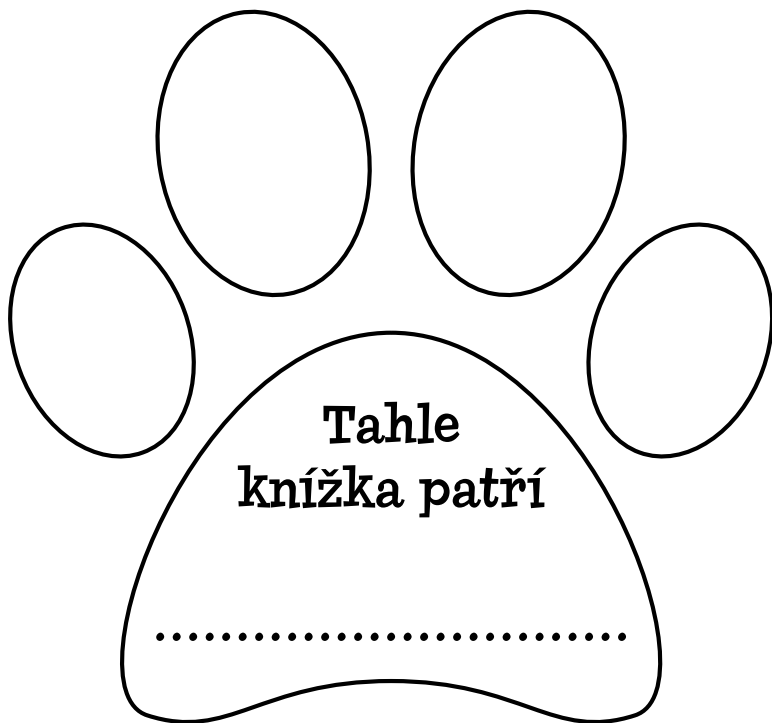
★ Hayley Dazeová ♥

★ bambóok

bambōok

**Tahle
knížka patří**

Zázračné
koťátko

ŠKOLA KOUZEL

Zázračné
koťátko

ŠKOLA KOUZEL

Hayley Dazeová

**Pro Emily a Jessicu Cowlardovy
a Lottie Perrymanovou
Přeji vám spoustu kouzelných dobrodružství**

Mazlinka je koťátko černobílé,
kouzelná kamarádka Ely a Olivie.
Než napočítáš pět, promění ti svět!

Když ji trochu pomazlíš, svět se náhle chvěje,
zvoneček jí zacinká, sluníčko se směje.
Tak pojď honem ven, je tu nový den!

Obsah

První kapitola Z pohádky do pohádky	 13
Druhá kapitola Stydlivý jednorožec	 25
Třetí kapitola Příjezd slečny Růženky	 35
Čtvrtá kapitola Kouzelná hůlka	 43
Pátá kapitola Zlomyslný troll	 61
Šestá kapitola Nevzdávej se!	 73
Sedmá kapitola Dar přátelství	 83
Osmá kapitola Nejkouzelnější dar ze všech	 95

První kapitola

Z pohádky do pohádky

Olivie pevně sevřela víčka.

„Abrakadabra, láryfáry, tralala, kde je má hůlka, kam se mi jen ztratila?!“

Otevřela oči a zadívala se na krabici s maškarními převleky, která ležela na trávě vzadu na zahradě. Čouhal z ní pirátský klobouk, barvy na obličej

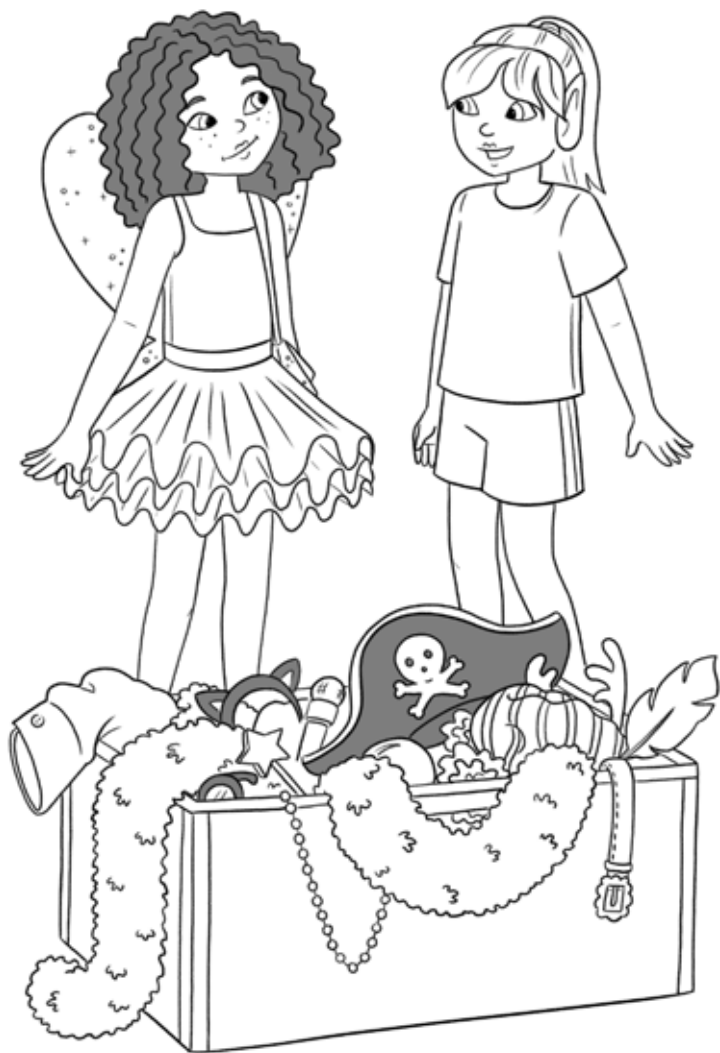
a růžové péřové boa, ale Olivie si smutně povzdychla.

„Nemůžu najít svou kouzelnou hůlku,“ postěžovala si Ele.

Holčičky na sobě měly karnevalové kostýmy. Olivie se převlékla za vílu – fialový trikot a baletní sukýnku doplnila růžovými křídly se stříbrnými třpytkami. Přes rameno si přehodila kabelku, bez které neudělala ani krok. Maminka jí celou tuhle parádu ušila na šicím stroji. Ela vypadala jako skřítek – měla na sobě zelené tričko a kraťasy a nesměly chybět ani špičaté elfí uši.

„Neboj se,“ uklidňovala kamarádku Ela. „Moje mamka říká, že jsem v hledání přebornice. Když jsme bydleli

Zázračné
koťátko

na farmě, pátrala jsem, kam slepice snášejí vejce. Pomůžu ti kouzelnou hůlku najít.“

V Kotěrově bylo ten den docela pošmourno, nízko nad domy visely šedivé mraky. Olivie s Elou se rozhodly proměnit zahradu v pohádkovou jeskyni. Olivie ozdobila větve stromů řetízky ze sedmikrásek a Ela zatím vyrovnala na plot mamčinu sbírku zahradních trpaslíků.

Holčičky si klekly vedle květináčů na terase a snažily se v záplavě listů a květů najít ztracenou kouzelnou hůlku.

„Kdybych byla opravdická víla,“ dumala Olivie, „mohla bych k nalezení hůlky použít nějaké kouzlo.“

Ela vyskočila a oči jí radostně zazářily. „Ale my přece známe někoho, kdo umí čarovat!“

„Mazlinka!“ vykřikla Olivie.

Holčičky se na sebe usmály. Mazlinka byla kouzelná kočička, která je brala na úžasná dobrodružství.

Zničehonic se tmavými mraky prodral sluneční paprsek. Třpytil se ve vzduchu jako zlatá duha a mířil rovnou na krabici s kostýmy.

Cink. Cink. Cililink.

„To je Mazlinčin zvoneček!“ radovala se Ela. „Přišla za námi!“

Holčičky pospíchaly ke krabici a zvědavě nakoukly dovnitř. Vše se v ní vlnilo a třáslo. Vtom se objevil zakroucený

černý ocásek, hned za ním pár černých tlapek a nakonec chlupatá bílá hlavička.

„Mazlinka!“ vydechla Olivie.

„Hele, co našla!“

Koťátko mělo v tlamičce
plastovou fialovou hůlku. Olivie si ji

od Mazlinky opatrně vzala a strčila do kabelky.

„Šikovná Mazlinka,“ pochválila kočičku Ela a podrbala ji na bradě.

Mazlinka začala hlasitě příst, pak zamňoukala a skočila Ele do náruče. Stříbrný zvoneček na jejím růžovém obojku zacinkal a obě holčičky zavřely oči. Kočička předla víc a víc a holčičky z toho brněla kůže.

„Připadám si, jak kdybych byla ponořená v šumáku,“ mumlala Olivie. „Nemůžu se dočkat, kam nás Mazlinka vezme tentokrát...“

